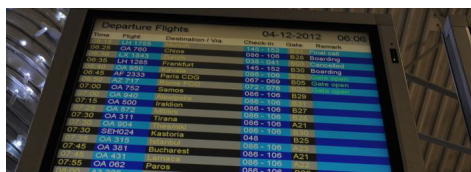

«Τσεκαρισμένος» έτοιμος, μόνο με χειραποσκευή έφθασα στις 05.30, ένα τέταρτο νωρίτερα από την ώρα επιβίβασης, στο «El. Venizelos». Αξημέρωτα με βοριαδάκι και μονοψήφια θερμοκρασία, ο Δεκέμβρης, έφερνε την πρώτη χειμωνιάτικη μέρα. Στο ψηφιακό ταμπλώ, δίπλα στην 06.30 LX 1843 Zurich 038 041 Gate B 03, η σημείωση Late, φέρνει την πρώτη σκέψη: «Εντάξει, φτάνει να μη είναι τόση (η καθυστέρηση) ώστε να χάσουμε την επόμενη πτήση. Αφαιρείς ότι μεταλλικό, βγάζεις ρολόγια, ζώνες, περνάς τον έλεγχο ακολούθως ξαναρετουσάρεσαι και μέχρι να φτάσεις στην (άδεια B03) πύλη, ρίχνεις μια ματιά στις ψηφιακές ενδείξεις: LX 1843, με την λέξη «Ακυρώθηκε» να αναβοσβήνει σαν πρόωρο Χριστουγεννιάτικο δένδρο.

Πίσω λοιπόν και στα γκισέ της Swiss, λίγα λεπτά πριν τις έξι, όπου έχει σχηματισθεί ουρά μιας εκατοντάδας ανθρώπων που ψάχνουν τον τρόπο να αναχωρήσουν, ενώ μπροστά ακριβώς άλλη μια δεκάδα υποψήφιων ταξιδιωτών ήδη υπερφορτώνει τους τρεις υπαλλήλους της εταιρείας. Αυτόκλητος εμφανίζεται ενώπιον της μικράς μας παρέας, τύπος με αυτή, τη σύγχρονη επινοήση ονόματι «tablet» και προσποιούμενος ότι είναι τμήμα της παρέας μας παρακάμπτει το μεγάλο υπόλοιπο της ουράς και ενθυλακώνεται εις ημάς.

Λαλίστατος, ερωτά που πάμε. «Μάλαγα» του απαντάμε και χειριζόμενος με άνεση τον ετερόφωτο φωτεινό παντογνώστη του μας απαντά: «*Α! ωραία έχει πτήση για Βρυξέλλες στις 08.30 και από εκεί μετά από 60 λεπτά για Μάλαγα*», μας βρίσκει τη λύση. «*Εσείς;*»
ερωτώ. «*Λονδίνο*»
απαντά. «*Μάλιστα η εξωτική πρωτεύουσα του Ηνωμένου Βασιλείου με το υγιεινό της κλίμα*» προσθέτω και ανταπαντά με μια ερωτηματική επίκληση όλο χάρη, στα θεία, που εμύρισαν τα κρίνα, του τύπου: «

Αχ Παναγίτσα μου πότε θα φύγουμε;»

Η ώρα περνά, η υπομονή της ουράς αρχίζει και εξαντλείται οπότε μια και δεν πετά το αεροσκάφος αρχίζουν οι πτήσεις των Ελληνικών προτάσεων είτε συμμαζεμένων, του τύπου: «Μας έχετε δύο ώρες όρθιους σα ζώα» (παρεμπιπτόντως ο «Λαλίστατος Λονδρέζος» έχει βρει έχει καθίσει, ακόμα πιο μπροστά και δίνει αλλού πληροφορίες με την ταμπλέτα πάντα ανά χείρας), είτε με ακόμα πιο συνηθισμένες συνθέσεις λέξεων, οσονούπω και αγοραίων του τύπου: «*Για Μαλάκες μας έχετε επιτέλους;»*

Σε κάθε περίπτωση, αυτή η έκτακτη συνθήκη σε κάνει να επικοινωνείς με ανθρώπους που υπό κ.σ. δεν είχες λόγους να μιλήσεις. Κοπέλες που πήγαιναν στη Ζυρίχη για meeting, αλλά τελικά Δεν, πλην όμως, ζευγάρι μεσήλικων που πήγαινε για Βαρσοβία, την βρήκε την άκρη μέσω Παρισίων κ.λ.π.

Το εύθυμο κλίμα θα χαλάσει μια εικόνα. Σωματώδης police officer, με βήμα μεγαλόπρεπο στην κορφή της τετραμελούς παρέας, ηγείται με κύρος. Ακριβώς πίσω του προχωρά κοντός μεν, γερός δε, γαλανομάτης με τρόπο κάπως ασυνήθιστο. Στους καρπούς χειροπέδες. Το βλέμμα του αδιάφορο, το ύφος κουρασμένο έδειχνε άνθρωπο που δεν χάνει εύκολα την αυτοκυριαρχία του. Τον ακολουθούν άλλοι δυο officers όχι τόσο βλοσυροί όσο ο επικεφαλής. Διακομιδή κρατουμένου σκέφτομαι και προσπαθώ να φαντασθώ σε τι αμαρτίες περιέπεσε ο δυστυχής σιδηροδέσμιος. Σκέπτομαι επίσης ποιους έπρεπε να βλέπαμε στην ίδια δυσμενή θέση. Στην Ελλάδα του Μνημονίου; Πολλούς...

Τέλος. Μια και η πτήση μας δεν επέπρωτο να πραγματοποιηθεί, «πετάγομαι» μέχρι τα desk της Aegean, ερωτώ αν υπάρχει διαθεσιμότητα για Βρυξέλλες, (star alliance! ήρθε η επιφοίτηση στο ξενυχτισμένο μυαλό) μα λαμβάνω αρνητική απάντηση. Λίγο πριν την έβδομη πρωινή, εγκαταλείπεται κάθε άλλη απόπειρα να σωθεί το ταξίδι. Η Μάλαγα μπορεί να περιμένει. Η παρουσίαση του νέου Sandero όμως, χάθηκε...Ο Αττικός ουρανός είχε χαράξει, μετά από μία από τις πιο μακριές νύκτες του επερχόμενου χειμώνα, ο βοριάς είχε ενισχυθεί και το στολισμένο με ψυχρό μπλέ «El. Venizelos», επιχειρούσε, εις μάτην, να δημιουργήσει ορταστικόν πνεύμα...

